

4469.

**Horní právo: \* Poznámka sporného vlastnictví kuxu v knize těžařů nemá zákonného podkladu.**

(Nález ze dne 3. března 1925 č. 4107).

V ě c: Berta L. v B. proti báňskému hejtmanství v Praze o poznámku spornosti v knize těžařů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem z 21. února 1923 báňský revírní úřad v T. k žádosti st-lčinně poznamenal v knize těžařů, že vlastnictví Ant. M. Sch. ve V. a Rudolfa W. v Ú. ke 128 kuxům hnědouhelného těžarstva »Bonifác« v N. jest sporno, že se strany st-lčiny uplatňuje se vlastnické právo ke všem těmto kuxům a že kuxy ty jsou v držení st-lčinně.

Odvolání z výměru toho Antonínem M. Sch. a Rudolfem W. podanému báňské hejtmanství vyhovělo a vyzvalo revír. báňský úřad, aby shora uvedenou poznámku v knize těžařů vymazal vzhledem k § 142 hor. zák. a k nařízení býv. min. orby z 3. března 1876 č. 1362 č. 12 min. věstníku.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Podle § 2 zák. o ss jest nss povolán chrániti pouze subjektivní práva stran proti protizákonnému zásahu úřadů správních. St-lka domáhajíc se před tímto soudem ochrany poznámky spornosti zanesené pro ni v knize těžařů tvrdí tím zároveň existenci svého práva na tuto poznámku. Jest tedy otázka, zda právo tohoto obsahu jest právnímu řádu známo.

Rozhodné předpisy o knize těžařů t. j. §§ 141 a 142 hor. zák. nemají žádného ustanovení, z něhož by se dalo vyvoditi, zda a jaké poznámky lze do této knihy zapisovati. Leč z povahy knihy těžařů neplyne, že by určena byla také k tomu, aby se do ní zapisovaly poznámky týkající se poměrů těžařů k osobám mimo těžarstvo stojícím. Ze všech ustanovení hor. zák., pokud mají nějaký vztah ke knize těžařů, jest zřejmo, že kniha ta jest určena výlučně k tomu, aby tvořila formální základ pro členské práva a povinnosti těžařů, t. j. pro interní jejich vztahy jednak k těžarstvu, jednak mezi nimi navzájem. To plyne nejen z ustanovení § 141 hor. zák., kdež je stanoveno, že kniha těžařů jest záznamem, jenž se vede o majitelích kuxů každého těžarstva a z ustanovení § 142, odst. 1 téhož zák., jenž pojednává o tom, koho jest považovati za spolutěžaře, nýbrž zvláště též z odstavce 2. posléze cit. ustanovení, kde se stanoví, že ten, kdo kux převezme — a v knize bude tedy zapsán, — ručí těžarstvu tímto kuxem za dlužné příspěvky na kuxu tom váznoucí. Rovněž ostatní ustanovení hor. zákona jednají, pokud jde o zapsaná práva těžarská, vždy jen o interním poměru mezi těžaři a těžarstvem. Jest to § 139, jenž vymezuje práva těžarova k těžarstvu, §§ 160—166, jež pojednávají o vymáhání členských příspěvků ve smyslu § 138 exekuční dražbou podílu člena příspěvky dluhujícího, a kde zejména v § 164 mluví se o o d e v z d á n í vydraženého podílu novému vydražiteli a zápisu tohoto nového těžaře do knihy těžařů. Stejně i § 167 pojednává jen o tom, jaký vliv má vzdání se členského podílu na práva ostatních těžařů, § 148 o tom, že těžař má ozna-



movati hornímu úřadu svoje bydliště, § 150 o tom, koho jest zváti ke schůzím těžařů, a § 153, kdo ve schůzích má právo hlasovati.

Že takto pojmána byla povaha knihy těžařů již v době vydání hor. zákona, potvrzuje i ustanovení § 87 prov. nař. k hor. zákonu, kde sice podrobně se pojednává o tom, jaký musí býti listinný podklad pro zápisy převodu kuxů do knihy těžařů, o nějakých jiných zápisech však, zejména o poznámkách, jež by měly za předmět poměry těžařů k osobám mimo těžařstvo stojícím, není tu vůbec zmínky.

Pro správnost názoru zde vysloveného mluví konečně i ta okolnost, že zákon horní sice v § 39 ohledně knihy kuteb výslovně připustil, že každý může do ní nahlédnouti, ohledně knihy těžařů však obdobného ustanovení nemá. Nejsou-li tedy osoby mimo těžařstvo stojící oprávněny do knihy těžařů nahlížeti, nemělo by smyslu připouštěti do knihy té zápis takových poznámek, jež by práva jejich měly chrániti.

Ježto pak poznámka spornosti, o níž tu šlo, nemá žádného vztahu k vnitřním poměrům v těžařstvu, tím méně pak k poměrům mezi těžařstvem a majiteli kuxů, nemůže býti o nějakém právu na tuto poznámku řeči.

Právo tohoto obsahu nedá se však vyvoditi ani z toho, že zápis takové poznámky do knihy těžařů není v zákoně výslovně zakázán. Z nedostatku takového zákazu nepochybně ani přípustnost poznámky takové, tím méně ovšem právo na ni.

Pokud se konečně st-lka snaží dovoditi, že i v tom případě, neměla-li právního nároku na zápis poznámky spornosti do knihy těžařů, vzešel jí přece z fakticky provedeného zápisu právní nárok na to, aby tato poznámka byla v knize těžařů ponechána, stačí pouze poukázati k tomu, že poznámka taková dle toho, co svrchu bylo vyloženo, v knize těžařů po právu místa nemá, a že tedy právem úřad na zakročení těžařů zapsaných a k zakročení takovému nesporně legitimovaných nařídil výmaz této poznámky.

Z úvah těchto plyne tedy bezdůvodnost stížnosti a slušelo ji proto zamítnouti.

4470.

**Pensijní pojišťování:** \*Pojistnou povinnost dle § 1 zák. č. 89/1920 zakládají jen takové práce, které jsou kvalifikovány ve smyslu druhého odstavce cit. paragrafu.

(Nález ze dne 3. března 1925 č. 4108.)

**Prejudikatura:** Boh. 3403 adm.

**Věc:** Vítkovické horní a hutní těžařstvo ve Vítkovicích (adv. Dr. Max Schimmerl z Mor. Ostravy) proti ministerstvu sociální péče v Praze o pojistnou povinnost pensijní.

**Výrok:** Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

**Důvodyl:** Zsp v Brně uznala výměrem z 5. května 1922, že Valentin H., zaměstnaný u stěžujícího si těžařstva jako vážný, podléhá pojistné povinnosti od 1. ledna 1909. Odvolání těžařstvem z výměru